

A. Szałapata, M. Zielińska-Durda

Lesko. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 4, 123-124

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z faktu, że zakładane płytko pod ziemią w nie przepuszczającej wilgoci skale gipsowej groby, są wystawione na niszczącą działalność wody i roślinności.

Odkryte cmentarzysko należy datować na I w. p.n.e. do IV w. n.e. Jest to więc obiekt długotrwały, odpowiadający chronologicznie badanym osadom Kobylnickiego zespołu osadniczego.

Ze względu na to, iż badane stanowisko jest integralną częścią rozległego zespołu osadniczego, jednego z nielicznych tego okresu na ziemiach polskich, kontynuacja badań cmentarzyska dla uzyskania większego zespołu materiałów — jest ze všech miar wskazana.

KOPCIE, pow. Węgrów

patrz okres lateński

KSIĄŻEK, pow. Kłodzko

patrz epoka brązu

KRZEMIENICE, pow. Mielec

patrz okres lateński

LESKO

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Stanowisko 1

Badania prowadziły A. Szałapata i M. Zielińska-Durda. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Czwarty sezon badań. Osada otwarta z późnego okresu wpływów rzymskich.

Prace ratownicze skoncentrowano na odcinku stadionu sportowego przeznaczonym do niwelacji. Uchwycono granice zasięgu osady od strony północno-zachodniej i południowo-wschodniej. Pozostałe granice sięgają już poza teren objęty badaniami ratowniczymi. Przebadano powierzchnię 620 m². Podobnie jak w ubiegłych latach nie natrafiono na warstwę kulturową, która została zniszczona przez wcześniejsze niwelacje. Pozostały tylko obiekty wkopane w ziemię. Przebadano 12 jam o kształtach (w rzutach poziomych) przeważnie okrągłych lub owalnych, średnicach około 120 cm, w rzutach pionowych przeważnie cylindrycznych lub gruszkowatych. Oprócz wyżej opisanych jam, które najprawdopodobniej spełniały funkcje zasobowe wyeksplorowano 2 skupiska polepy i węgla drzewnych oraz 20 śladów słupów, z których część układała się w regularny prostokąt. Na badanym terenie odkryto koryto drugiego nie istniejącego dziś potoku, w którego wypełnisku stwierdzono obecność ceramiki z okresu rzymskiego.

Inwentarz ruchomy wystąpił w niewielkiej ilości. Stosunkowo najlicz-

niej reprezentowana była ceramika, wśród której wyróżniono fragmenty naczyń zasobowych, kuchennych i stołowych (z tych ostatnich część toczona na kole). Z innych zabytków wymienić należy sprzączkę żelazną, dolny kamień żarnowy oraz fragment źle zachowanego paciorka szklanego.

Ratownicze badania osady w obrębie stadionu sportowego w części przeznaczonej do niwelacji zostały zakończone.

LUBOSZYCE, pow. Lubsko

Stanowisko 1

Zakład Archeologii Śląska Instytutu
Historii Kultury Materialnej PAN
we Wrocławiu

Badania prowadził dr Grzegorz Domański. Finansował IHKM PAN. Szósty sezon badań. Cmentarzysko z okresu lateńskiego i wpływów rzymskich.

Przebadano obszar o powierzchni 445 cm². Odkryto 30 grobów jednostkowych oraz fragment cmentarzyska warstwowego. Z grobów jednostkowych 14 pochodzi z okresu lateńskiego a 16 z okresu wpływów rzymskich. W grobach późnolateńskich odkryto m. in. żelazną ostrogę, bogato zdobione szczytce brązowe oraz 10 zapinek i 2 klamry żelazne. Wśród ceramiki wystąpiły formy typowe dla kultury jastorfskiej, szczególnie częste w grobach z wczesnej fazy cmentarzyska. Cmentarzysko lateńskie w Luboszycach trwało w środkowej i późnej fazie tego okresu.

W grobach z okresu wpływów rzymskich wyłącznie jamowych, odkryto m. in. 5 zapinek, 4 sprzączki, 6 przęślików, 2 noże, klucz, 2 grzebienie, 2 krzesiwa w tym jedno bardzo bogato zdobione. Podobnie jak odkryte w latach ubiegłych, groby te pochodzą z końca II i 1 połowy III wieku.

Dotychczas na cmentarzysku w Luboszycach odkryto 193 groby. Fragment cmentarzyska warstwowego podobnie jak przebadany w latach ubiegłych dostarczył bardzo bogaty inwentarz zabytków m. in. znaleziono tu 12 zapinek, w tym dwie srebrne i jedną brązową, tarczowatą z kamieniem szlachetnym, siekierkę bojową, 16 paciorków, 4 sprzączki, 20 fragmentów grzebieni, fragmenty naczyń szklanego, 9 zawieszek, oraz fragmenty kilkudziesięciu naczyń w większości wykonanych przy pomocy koła garncarskiego. Cmentarzysko to jest datowane na 2 połowę III i 1 połowę IV wieku, dlatego rewelacją było odkrycie zapinek typu 41 i z 8 serii V grupy Almgrena datowanych najpóźniej na 1 połowę III wieku. Cmentarzysko warstwowe w Luboszycach dostarczyło dotychczas prawie 500 zabytków w większości unikalnych w skali ogólnopolskiej. Istnieje jeszcze możliwość odkrycia dalszych jego fragmentów. Na cmentarzysku w Luboszycach przebadano dotychczas 3915 m². Konieczna jest kontynuacja badań na tym stanowisku aż do całkowitego wyeksplorowania cmentarzyska. (Patrz też stanowiska Grabice i Jazów).